

ת"פ 8298/06 - מדינת ישראל - תביעות נגד א' צ

בית משפט השלום בבאר שבע

30 אוקטובר 2017

ת"פ 8298-06-17 מדינת ישראל נ' צ(עצייר)
מ"י 3522-06-17
מ"ת 8373-06-17
מספר פל"א 237565/2017

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה מדינת ישראל - תביעות נגד
ע"י ב"כ עוז אטיאס

נגד הנואם א' צ (עצייר)
ע"י ב"כ עוז אלכס גאוסקי

זכור דין

הנאשם הורשע ע"פ הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של תקיפה סתם של בת זוג ואיוימים. על פי המתואר בעובדות כתוב האישום המתווך, הנואם והגברת א' ד (להלן: "המתלוננת") הינם בני זוג, ולהם שני ילדים.

בתאריך 1.6.17 בסמוך לשעה 23:00, ברת' ----, תקף הנואם שלא כדין את המתלוננת בכך שבמהלך ייחוח חבט הנואם במכה בפניה של המתלוננת, וכשנפלה המתלוננת לרצפה החל הנואם לבועוט בה ברגליה. כתוצאה מהנגיף, קיבלה המתלוננת מכחה בראשה. במעמד האמור, אישם הנואם על המתלוננת בכך שאמר לה שהיא "מצדינית עם גברים" ושהוא "ויהרוג אותה".

לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש, וכל צד היה חופשי בטיעונו. יחד עם זאת, לפני נטעת פרשת העונש, הנואם נשלח ע"פ בקשה ההגנה לקבלת תסוקיר מאי שירות מבחן על מנת לבחון אפשרות שילובו של הנואם במסגרת טיפולית.

تسוקירי שירות מבחן:

בעניינו של הנואם הוגש מספר تسוקירים. בתסוקיר העיקרי מיום 28.8.147 מפרט שירות מבחן את הרקע האישי של הנואם, לרבות צזה הנוגע למשפחה מוצאו, מפורט כי הנואם עלה בגיל 12 יחד עם אמו ושני אחיו מ--, והנאשם היה חשוף בשכונת מגוריו ב--- לנורמות ועריכים המאפיינים חברה עברית. לפני כ-4 חודשים אחיו הגadol של הנואם

עמוד 1

ששימוש עבورو כדמות אב, נפטר מדם לב, דבר המהווה משבר כבד עבورو. הנאשם הודה עם מות אחיו בדרך של שתית אלכוהול בכמות גבוהה.

ה הנאשם נמצא בקשר זוגי עם המתלוונת מהה 19 שנים ולהם שני ילדים בגילאי 17 ו-18. לדבריו, מערכת היחסים ביניהם הייתה יציבה וחובית לאורך השנים, אך בשנתיים האחרונות זו התערערה, לאור דרישת המתלוונת כי ייחד מצריכת אלכוהול כל עוד הם חיים יחד תחת קורת גג אחת.

ביחס לבנו הצעיר תיאר, כי בהיותו בטיפול בשנת 2003 בקהילה טיפולית "רמת יהודה", הגיעו בני משפחתו לבקרו, כאשר במהלך הביקור בנו של הנאשם היה בן 6 באותה עת, נפגע קשה כאשר שער מטבח חשמלי נסגר על גופו ומער את איברו. הנאשם מסר, כי עד היום המשפחה מתמודדת עם השלכות האיווע, שכן בנו אובחן עם הגבלה שכליית התפתחותית בעקבות החבלה בראשו. בעקבות המקרה, עזב הנאשם את הקהילה והשתלב בטיפול במרכז לנפגעים אלכוהול, ונמנע מצריכת אלכוהול במשך 5 שנים מיום הטיפול.

ביחס לעבירה בה הורשע זה מסר, כי בעת ביצועה היה תחת השפעת אלכוהול והוא אינו זוכר את השתלשלות האירועים. יחד עם זאת תיאר, כי הכה את המתלוונת בצורה קלה ביותר בצווארה, וכי לא זכור לו כי בעט בה בהיותה שוכבה על הרצפה. עוד מסר, כי גידף את המתלוונת שהטיחה בו מילימ'ם קשות, והתקשה לשלווט במילוותיו, חש צורך להחדר לעצמו תחושת ערך ועל כן איים על המתלוונת.

ביחס לשימוש לרעה באלכוהול, מסר הנאשם כי מדובר בהתמכרות עמוקה שהחלה מגיל 15, שהפכה להתמכרות של ממש בגיל 17, בעת שצריכת האלכוהול הייתה גבוהה, התקשה להתמיד בעבודה. הנאשם מסר כי לאחרונה חווה התקפי חרדה, מקבל טיפול רפואי, כשהדבריו שולב בפרויקט הכנה לקהילה טיפולית.

בפגישה עם המתלוונת תיירה, כי מתחילה הקשר חוו בעיות אמון מצד הנאשם, ועל רקע זה נפרד ממספר פעמים. לדבריה, הנאשם לא היה אליו או תוקפני כאשר לא היה תחת השפעת אלכוהול, וכן תיירה כי מתחילה הקשר ביניהם, הנאשם הגביל אותה ביחס לביגוד, אסר עליה ללבוש בגדים ונוהג להתרפרץ בזעם, כאשר סבר כי גברים אחרים מביטים בה. שיתפה, כי לפני 10 שנים הודיעה לנאנם על רצונתה לסייע את הקשר, והוא בתגובה ניסה לשים קץ לחיו בתליה אולם לא צלח, משומ שנפל יחד עם המנוחה אליה חיבר את החבל. שנוכחות שלא צלח בניסיון זה, ذكر את עצמו עם סיכון ובצל עדרים, והובהלו לבית החולים במצב קשה.

עוד מסרה, כי בתקופה בה בנים נפגעו בשנת 2003, הנאשם נמנע מצריכת אלכוהול ועבד לצורכי מימון הטיפולים. בהמשך חזר לצרוך אלכוהול בכמות גדולה שהחמירה לאחר מות אחיו. מסרה, כי לרוב כאשר היה תחת השפעת אלכוהול היה אלים כלפיה. לאחר שהנאום השחרר ממאстро האחורי בעקבות אירוע בשנת 2015 בו השליך לעברה טלויזיה, החליטה לנתק עמו את הקשר, והוא עבר להתגורר עם אחיו ואמו. בתפיסתה, גם בני משפחתו חוששים ממנו, שעה שזה תחת השפעת אלכוהול.

ביחס למקרה הנדון תיארה, כי באותו ערב יצאה לאירוע של חברה קרוביה, בדיudit התברר לה כי הנאשם השtile בדופן התקיק אותו נשאה מכשיר הקלה המשדר את האמור בסביבתה. הנאשם הקשיב ככל הנראה לשיחת חברות, וחשב כי מדובר במתלוננות, ועל כן התקשר אליה, מסר כי הוא נפל וזקוק לעזרה מיידית. המתלוננת מיהרה לחזור אל הבית, שם הנאשם עימת אותה לדבריה ביחס לדברים ששמע בהקלטה, ובמהמשך נתן לה אגרוף בפנים אשר מעוצמת המכחה התהפקה עם הכסא עליו ישבה, והוא המשיך להכותה בעודה שכובה על הרცפה. הנפגעת מסרה, כי חשה איום ממשי לחייה, במידה וישוחרר ללא טיפול מעמיק בבעיית האלכוהול, אשר לתפיסתה היא הגורם להתנהגותו האלימה.

בבחינת גורמי סיכון, שירות המבחן לוקח את אופי העבירה כולל אלימות פיזית קשה לצד אלימות מילולית, ואירועי אלימות קודמים רבים, עוד נלקחת בחשבון התמכוורת העמוקה לאלכוהול לאורך שנים, וכן צמצום חלקו בעבירה, תוך השלת אחריות מרכזית על המתלוננת. עוד נמננו ניסיונות אובדן על רקע רצונה של המתלוננת לסיים את היחסים. כמו כן שירות המבחן מצין את תחושתה של המתלוננת החשה סכנה לחייה, ונטיילת כדורים נוגדיDICAN שיש בהם להגבר את הערכת הסיכון.

בבחינת גורמי סיכון, נלקחה בחשבון העובדה כי כאשר נמנע משתיית אלכוהול, הלה מגלה יכולת הסתגלות במסגרות תעסוקה וכן מגלה אחריות לתקופות המשפחתיים. עוד נלקחה בחשבון העובדה כי בעבר שיתף פעולה עם גורמי הטיפול וסימן בהצלחה הליך במרכז לנפגעי אלכוהול, שלאחר מכן שימר את תוכאות התהליך למספר שנים, וכן מפרט שירות המבחן את מודעותו של הנאשם לביעית האלכוהול והמוטיבציה לטפל בה כאשר ההליכים המשפטיים והנתק מילדיו מהווים גורם הרתעתי.

שירות המבחן סבור, כי ישנה נזקקות גבוהה לטיפול בתחום השימוש לרעה באלכוהול ולהליך טיפול שזכה מהו גורם סיכון משמעותית להפחחת הסיכון להתנהגות עוברת חוק בעתיד. יחד עם זאת, שירות המבחן מצין כי לתחשפות, רמת המסתוכנות של הנאשם גבוהה מאוד וישנו חשש כי יפגע בחיה של המתלוננת או יבצע ניסיון אובדן כפי שעשה בעבר. בנסיבות אלו, סבור שירות המבחן כי רק מסגרת טיפולית סגורה תיתן מענה במקרה זה, וכי ללא שילובו הטיפול בתחום ההתכרכויות, רמת הסיכון תישאר ממשמעותית. בסופה של תסקير זה, המליץ שירות המבחן כי תיבחן התאמתו לקהילה טיפולית "בית אור אביבה". בית המשפט אפשר לנאים לצאת לראיון קבלה, נערך לו ראיון וכן בדיקה ע"י הפסיכיאטר של הקהילה, וזה נמצא מתאים להיקלט בה.

טייעוני הצדדים

ב"כ המאשימה במסגרת טיעונית הכתובים לעונש, התנגדה לשחרורו של הנאשם לטיפולית ודוחיתם של הטיעונים לעונש בהתאם. עדמה זו של המאשימה מבוססת על המסתוכנות הנשקפת מן המשיב לצד חומרת מעשי. אליבא דמאשימה שירות המבחן שם דגש על האינטרס האישי של הנאשם, ועל ביהם"ש החובה לעורר את האיזון בין מכלול שיקולי הענישה. עוד טוען, כי סיכון ההצלחה אינם גבוהים, ויש לתת את הדגש על שיקולי הгалול, מניעה והרתעה.

באופן קונקרטי, הפניה המאשימה את בית המשפט לכך שמדובר באירוע שבביססו עומדת החשד של הנאשם כי המתלוננת בוגדת בו. מדובר באירוע שבו הנאשם מכח בעוצמתה את המתלוננת, ובמהמשך מפני(Cl) פניה איום קשה. בשל

כל אלה, סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם נع בין 6 ל-18 חודשים מאסר בפועל, כאשר בגדרו המתחם בבקשת לסת משקל, ואף משקל נכבד, לעברו הפלילי, לגורם הסיכון הרבים ולעובדה, כי הליכים פליליים קודמים לא היה בהם כדי להרטיעו.

ב"כ הנאשם מנוגד, עתר לביהמ"ש לאמץ את המלצת שירות המבחן. לדבריו, ומבל' להקל ראש בתחשיתה הסובייקטיבית של המתלוונת הרי שלצד האמור לעיל, אותה מתלוונת מצינית, כי בעת שהנאשם אינו צריך אלכוהול, הוא אב מסור, שמנפרנס את ידיו. עוד ביקש לקרוא את דבריה של המתלוונת כמכיל, אשר צינה כי החשש לחיה מקורו מבוסס על כך שהוא ישוחרר ללא כל טיפול.

מעבר לכך, גם נסיבותיו הקונקרטיות של תיק זה, מפחיתות מאותו חשש סובייקטיבי, שכן לא מדובר על מי שהגיע מזומתו לפגוע במתלוונת, אלא סיטואציה שבה המתלוונת היא זו שהסכמה שהנאשם ייחזר להtaggor עמה תקופה קצרה, כאשר במהלך אותה זו הנאשם צריך אלכוהול ועל רקע צריכה זו, פוגע בה. מרבית הסתמכויותו של הנאשם מוקוון בהתמכרותו לאלכוהול, ועל כן ניתן לקבוע ברמת סבירות גבוהה, כי גמילה מוצלחת תמנע ממנו כל הסתמכות פלילתית בעתיד. עוד נטען, כי גם אם בית המשפט יוסיף במסגרת גזר הדין מספר חדשני מאסר לתקופת המעצר בה שווה הנאשם, עדין בסופם של דברים הנאשם ייחזר ל---, וראה את ידיו ויפגוש במתלוונת. אשר על כן, האינטרס הזה יטפל בעצמו, ציר להיות של המאשימה לא פחות מאשר של הגנה. רק הילך טיפולית יתן לנאשם את הכלים להתמודד בצורה נורמטיבית במהלך קונפליקטים שכיח ויתרחשו בעתיד. הסגנון הוסיף וציין, כי גם אם הנאשם ישוחרר למסגרת טיפולית סגורה, אין פירוש הדבר שבית המשפט לא יוכל לחתם גם בסופו של הילך מוצלח, משקל לשיקולי הгалול, ואף לגזoor עליון עונש מאסר. יחד עם זאת, נקודת האיזון במצב דברים שכזה תהיה שונה מזו שבה מצוי כיום הנאשם.

מעבר לכך ולגופם של דברים נטען, כי מבל' להקל ראש בנסיבותו של הנאשם, מתחם העונש ההולם בנסיבותו של תיק זה יכול וינוע בין מאסר על תנאי למאסר קצר שכיח וירוצה בדרך של עבודות שירות, כאשר כל הפעלה של המאיסרים המותנים בכך שתהיה בחופף, נוכח החובה לשמור על מידתיות בין אשמת הנאשם לעונש הסופי שייגזר עליו.

הנאשם מצידו, ביקש לקבל הזדמנות לлечת לטיפול ולשיקם את עצמו. הלה רואה זאת כהזרמת אחרונה ובמסגרתה יעזר לו ולילדיו אשר זקוקים לעזרתו.

דין והכרעה

טרם בית המשפט ידרש לשאלת גזירת העונש, שומה להכריע בעיתרת ההגנה להורות על שחררו של הנאשם כפי המלצת שירות המבחן לחילופה טיפולית ולדוחות את גזירת העונש בהתאם.

בפתח דבר יאמר סופו, ולפיו לא מצאתי בנסיבותו של תיק זה ובנסיבותו של הנאשם שלפני להורות על שחררו לחילופה טיפולית ואנמק: במישור העקרוני וביחס שבין שיקולי העונשה השונים, אין מחלוקת בדבר חשיבותו של הילך השיקומי בהילך הפלילי, לא בכדי, לאחר תיקון 113, הילך שיקום מוצלח מאפשר חריגה לקולא מתחם העונש ההולם. הצד האמור לעיל, אין לומר כי הילך השיקום הינו רכיב בלבד ובלבדו אשר מקבל את הבכורה. כך גם לומר כי יתר

שיעור הענישה בכללם עיקרון הגמול נסוגים מפני היליכי שיקום.

ברע"פ 7572/12 **קמאל הזיל נ' מדינת ישראל** (23.10.12), נדרש בית המשפט העליון ליחס בין שיקולי הענישה, לאחר תיקון 113, בעניינו של מי שהורשע בעבירות סמיים. באותו עניין ציין כב' השופט שוהם: "בניגוד לטענת ב' ב' המבקש, המחוקק אינו מעניק עדיפות ברורה לשיקולי שיקום על פני שיקולים אחרים, כגון שמירה על שלום הציבור או שיקולים של הרתעת נאשמים" (ר' פסקה 14).

יתר על כן, במסגרת ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י, בית המשפט העליון נדרש פעם נוספת ליחס בין שיקולי הענישה שונים. בפסק דין זה, כב' השופט סולברג, מחווה דעתו כי לא זו בלבד שאין עדיפות לשיקול השיקום, אלא שלא לפני הדבריטיקון 113 ניתן עדיפות לעיקרון הגמול:

"מרקם מטרות הענישה השונות, תיקון 113 מעניק בכורה, אם כי לא בלעדיות, לעקרון ההלימות, הוא - עקרון הגמול (ע"פ 1523/10 פלונית נ' מדינת ישראל, דברי השופט רובינשטיין בפסקאות י"ז-י"ט [...] על-פי עקרון זה, העונש הראווי לעבריין נגזר מידת אשמו ומחומרת מעשיו, ובלשונו של חוק העונשין: "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו... (סעיף 40ב). זהו העיקרון המנחה.

דברים אלו מצטרפים לדברי כב' השופט רובינשטיין:

דומה כי בשימוש במונחי ההלימה והגמול ביקש מציע הצעת החוק מתחילה לאותת לבתי המשפט - בלבד מן המסר המרכזי של שוויון ואחדות ככל הניתן בענישה, הטבוע ברעיון הבניה - כי אין שבע רצון מן הענישה הקיימת. דעת הרוב בדו"ח ועדת השופט גולדברג (שהזיתה לי הזכות להיות חבר בה והשתיכתי לאוטו רוב), הציעה את "עקרון ההלימה", שהובן כמתן בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה, תוך מניעת נסיבות מחמירויות ומקלות מאزنות לפי המקרה. דעת המיעוט הציעה קביעת עונשי מינימום.

ובהמשך:

את הדברים הבאים כותב אני בדחיפתו ורחימו. הרושם המצתבר הוא שהכוונה מתחילה בתיקון 113 הייתה במהותה הכללית לגישה מחמירה יותר לענישה, כעולה מדברי שר המשפטים בקריאת הראשונה, עם שלא נזהה והרכיבים האחרים, בהם השיקום. נזכר כי הגמול אינו מלאריקה; הוא מסמל במשפט העברי - למשל - את התפיסה של "מידה כנגד מידת", גם אם כמובן לא "עין תחת עין" (שמות כ"א, כ"ד) במובן המקורי המשמעותי - רוצה לומר, חומרת העבירה מחמירה את העונש.

על רקע האמור לעיל אשר יש לראותו כ - "קריאת כיוון", יש לבחון את נסיבותיו הקונקרטיות של תיק זה ואת מאפייניו האישיים של הנאשם אשר כמכלול מובילים למסקנה כי אין להורות על שחררו של הנאשם במסגרת טיפולית.

אשר לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, גם אין מדובר בעבירות המצויה במדד הגבואה ובכגון דא, בוודאי שאין

מדובר בעבירות המצויה במדרג הנמוך. בתקופת החבטה בפניה של המתלוונת והמשך תקופתה, לצד הפנית איום קשה והכל על רקע חשד, כי זו בוגדת בנאים. ודוק, את עקרון הгалות אין לבחון רק על רקע המקרה הקונקרטי, אלא גם על רקע התנהלותו של אותו נאשם בעבר, וליתר דיוק, בהתחשב בעברו הפלילי. ביחס לכך, הרוי שמדובר בנאשם רצידוייסט, כשלוחבו 12 הרשעות קודמות, כשמתווכן 4 הרשעות הין מן השנים 2013 ועד 2016, וכשלוחבו במצבר 32 (!!) חדשים מסאר על תנאי, שהינם בררי הפעלה. שילוב האמור לעיל, יש בו ללמד כי עקרון הгалות וההילה מקבל משנה תוקף ביחס לנאשם שבפניי, ולא בנקול, זה יסог אל מול עקרון השיקום.

זאת ועוד, הגם שאנו נמצאים במסגרת התיק העיקרי ולא בהליך המעצר, והגמ שאנו נמצאים בשלב שבו הנאשם כבר הודה והורשע, אין פירוש הדבר שהעקרונות המנחים את בית המשפט בנוגע לשחרורו של נאשם לחלופה טיפולית בשלב המעצר (כפי שנקבעו בהלכת סoiseה), אינם רלוונטיים לנקודת זמן בה אנו נמצאים כתע, גם אם לא במלואם.

בהקשר לאמור לעיל, נדמה כי שחרורו של הנאשם לחלופה טיפולית, יש בו כדי להעמיד בסיכון רב את המתלוונת וכן בו כדי לחת את המשקל המתחייב לשיקולי המניעה. נדמה, כי גם על רקע ריבוי הנסיבות המובאים לפתחו של בית המשפט, רמת הסיכון הנש��ת מן המשיב כפי שהוא אותה שירות המבחן, הינה חריגת. מדובר בשילוב של דפוסי התנהגות אובייסיביים מצד הנאשם כלפי המתלוונת, יחד עם בעיית התמכרות קשה, קנאה, ומורכבות נפשית בגדירה העשו שימוש בצדורים נוגדי דיכאון. מדובר למי אשר ניסה לשלוח יד בנספו, אף מעט וצליח בכך. מדובר למי שמצוין בעיצומו של משביר על רקע אובדן אח בכור ששימש כדמות אב. מדובר בסיטואציה, שבה המתלוונת בתיק זה מנסה לנתק קשייה עם הנאשם, דבר אשר יוצר קונפליקט מובנה במערכות היחסים בין השניים. לא בכספי שירות המבחן מצין, כי להערכתנו: **"רמת המסוכנות של ארתור גבואה מאוד וכי ישנו חשש כי יפגע בחיה של המתלוונת או יבצע ניסיון אובדי שcn עשה זאת בעבר."**.

אמנם, בד בבד, שירות המבחן מוענה לרמת מסוכנות זו, בשליחתו של הנאשם במסגרת טיפולית סגורה ולא הליך טיפול בקהילה. אולם בסוגיה שבנדון, בית המשפט אינו רואה את הדברים עין בעין עם שירות המבחן. אפילו מדובר במסגרת טיפולת סגורה, ניסיון העבר, לרבות ניסיונו של מותב זה מלמד, כי אין אפשרות לחפותו אלו למנוע בריחתו של אדם, ולכל היוטר אלו מדווחות בדיעד לגורמים השונים את דבר הבריחה. לעיתים הדבר נעשה באיחור רב, ולעתים תוך עדכון שירות המבחן ולא המשטרה. לא בכספי, חלופות אלו פעמים רבות עומדות על כך, שלא תוגדרנה כ"חולופות מעצר" מהתה הבנה כי אין יכולתן לשמש ככאה במלוא מובן המילה.

ב"כ הנאשם טוען כי גם אם בית המשפט יחמיר עם הנאשם, עדין זה בסופם של דברים, זה ישחרר ויצא לחיות יחד עם ילדיו בסביבת המתלוונת ולא טיפול, ובכך יהיה דזוקא להגדיל הסיכון הנש�� למתלוונת. טיעון זה, חרף היותו שובה את האוזן, אינו חף מקשישים, שכן אם אכן באמת ובתמים הנאשם מעוניין לעבור הליך טיפול, או אז סלולה בפניו אפשרות לעשות זאת במסגרת מסטרו, במגון תכניות טיפוליות הקיימות בשב"ס. למעשה, גם שירות המבחן מצין בסופו תסקיריו, כי במידה ובית המשפט לא יורה על שחרורו לקהילה טיפולית סגורה, או אז הם ממליצים שבית המשפט יורה לגורמי שב"ס לשילבו במסגרת שיקומיות בתחום ההתמכרות.

עת נשאל הסנגור מודיע לא ישולב הנאשם בהליך טיפולי בכלל, זה ענה כי בדומה לסטמים, גם ביחס לאלכוהול, זה זמין

לכל בכלא, כשלכך הוסיף, שהמוטיבציה של הנאשם לעבור היליך שלא יהיה בו כדי להשפיע על תוצאות היליך הפלילי, תפחית.

עמדת זו של ההגנה אינה מקובלת על בית המשפט כלל ועיקר. ניתן גם לתת בין כותלי הכלא מבלתי לצורך אלכוהול. ניתן גם לתת בין כותלי הכלא ולעבור היליך טיפולי, אפילו האלכוהול יהיה זמין לאסיר כפי שהוא לו זמינים, גם בקהילה הטיפולית. מי אשר באמת ובתמים מעוניין לעבור היליך גמילה מתוך הבנה, כי רק כך יוכל לעלות את חייו על מסלול נורטטיבי, יעשה כן ללא קשר למקום הגמילה או להשפעתו של היליך על עונשו. גם בעניין אחרון זה, טיעוני ההגנה אינם חפים מຄשי, שכן להיליך גמילה במסגרת מאסר, השפעה מכרעת על תקופת המאסר. הדברים אמרו מתחוקך, שבתיק זה מדובר בעבירות אלימות במשפחה, עבירות שהאפשרות לקצר את עונשו של הנאשם ולנכונות ממנו שלישי, תלויו כמעט בלבד בשאלת, האם זה עבר היליך טיפול.

יפים לעניינו דברים שנאמרו על-ידי בית-המשפט העליון בראע"פ 5655/13 **עمرם טל נ' מדינת ישראל:**

"על כל אלה יש להוסיף כי בפני המבקש לא ניצבות שתי דרכי בלבד - דרך השיקום והחזרה לחיים נורטטיביים ודרך המאסר והפשע. דרך נוספת, שהיא דרך המלך בניסיבות מצערות כגון אלה שלפניינו, היא הדרך של המשך שיקומו תוך ריצוי מאסרו, באמצעות התוכניות הטיפוליות השונות המוצעות בסוגה. מתקייר שירות המבחן עולה כי המבקש החל להבין את הפסול שבמעשיו וمبקש לתקן את דרכיו, ויש לקוות כי דרך שלישייה זו - היא הדרך השרה שיבור לו המבקש. בכל מקרה, על המבקש להבין שלמעשים פליליים יש השלכות, והעוונש שנגזר עליו מידתי והולם".

בדומה, ר' דברי בית המשפט העליון בראע"פ 8594/04 שדן באפשרות גמילה של הנאשם שיוחסו לו עבירות רכוש לעבור גמילה מחוץ לכלא:

"הgamila מסומים מחוץ לכותלי הכלא היא פריבילגיה מיוחדת העומדת לנאים בנסיבות יוצאות דופן שאינן מתקיימות כאן. במקרה זה, חומרת המעשים והחומרה מהם ומן העבר הפלילי הקודם מצדיקים את *שייבותו של המבקש בכלא וריצויו עונש המאסר שגורע עלייו, תוך הגנה על הציבור מפני פגיעהו הרבה*. אם *יבקש באופן אמיתי להיגמל מהתמכורותיו יש להניח שיפתחו בפניו שערי gamila גם בין כותלי הכלא*".

לסיום פרק זה בಗזר הדין, יש לחזור על ההלכה הידועה, לפיה המלצה שירות המבחן, כשהמה כן היא, ובית המשפט אשר מחויב למכלול שיקולי עניישה לרבות האינטראס הציבורי אינו מחויב להה. הדברים אמרו קל וחומר כאשר מן הנאשם נשקפת רמת סיכון גבוהה לבטחונה של המתלוונת. לאור כל האמור עתרתו של הנאשם להשתחרר להיליך גמילה במסגרת טיפולת סגורה, נדחתת.

לגוף של דברים, על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון הילימה, על בית-המשפט להתחשב "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגעה בו, במדיניות העונישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

במעשיו האמורים פגע הנאשם בערכיהם המוגנים של שמרית שלונות נפשה, כבודה ושלמות גופו של המתלוונת. כך גם יש בנסיבותיו לפגוע בערך של שלמות התא המשפטי. על הגישה המחייבה בה נוקטים בתם המשפט בעבירות אלימות במשפטה, ר' ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל:

"**מעשי אלימות בתווך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות.** הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתווך משפחה ישרו יחס של אהבה, הרמונייה וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באליות במשפחה לתופעה העומדת בנגדע עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האליות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערו הכוחות הם גדולים כמשמעותם באליות כלפי קטינים או כלפי בת זוג. באליות במשפחה, נגשנותם של קורבנות העבירה למערכת המשפטית או למערכות הסיעוד האחרות היא עניין מורכב וקשה, הטعون רגשות חזקים, חדים ואימה. הבושא, והרצון לשומר על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למחלת קשה וטעון. לא אחת קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה ובן הזוג המכה ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם משווים ממד חמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה והצורך להגן על קורבנות האליות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

ר' גם דברי כב' השופט עמית בע"פ 669/12 עמיאל נ' מדינת ישראל:

"**קשה להلوم כי בישראל של המאה העשרים ואחת, עדין רווחת התופעה של אלימות במשפחה, ובמיוחד אלימות נגד בת זוג, مثل הייתה רכשו וקניינו של הבעל.** כל זאת, תוך ניצול פערו כוחות פיזיים, לעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג, ותוך ניצול העבודה שהדברים מתרחשים בין כתלי הבית שלהם סמויים מן העין. התופעה מעוררת שאט נפש וסלידה, והענישה בעבירות אלה צריכה לשקף את הממד המחריר של עבירות אלימות במשפחה, תוך הכרה בעוול ובונזק הנפשי או הפיזי שנגרם לבת הזוג ובפגיעה בכבודה (ע"פ 11/4875 מדינת ישראל נ' פלוני בפסקה 12 (לא פורסם, 26.1.2012); ע"פ 322/12 מדינת ישראל נ' פלוני (לא פורסם, 18.4.2012))."

עוד ר' דברי בית המשפט העליון בע"פ 14/1474 פלוני נ' מדינת ישראל (15.12.2015):

"**לדאבוני, מקרה אכזרי זה הינו המכחשה נוספת למדאי המדאיגים של התופעה הקשה והחמורה של אלימות נגד נשים בישראל.** אך לאחרונה עדמה חברתי, השופטת ע' ברון, על היקפה של תופעה זו ועל הפגיעה הקשה של מעשי האליות בכל אחת מהקורבנות להם: 'על פי הערכות שונות של רשות הרווחה, כ-200 אלף נשים סובלות מאליות וכ-600 אלף ילדים עדים לאליות זו. ההיקף הוא עצום, ועם זאת - את סימני האליות נשואת כל אחת מקורבנות האליות על גופה, בبشرה, ובנפשה כשהיא לגמרי בלבד [...] ענישה הולמת ומרתיעת בעבירות מסווג זה, כבמקרה דנן, יש בה משום הכרה בהשלה ובמצוקה הנוראה שחווה אישת הנזונה לדיכוי ואליות מצד בן זוגה; כמו גם העלתה המודעת לתופעה של אלימות נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכר ומדאיג'".

בעבירות האיומיים פגע הנאשם בערכיהם המוגנים שעוניים שלות נפשו, וחירותו פעולה של המתלוונת. פירוט מורחב על הערכיהם שעומדים בבסיס עבירות האיומיים אפנה לדבריו של כב' השופט א' גולדברג בע"פ 88/103 **משה ליכטמן נ' מדינת ישראל.**

ברע"פ 09/8188 **שלומי דבורה נ' מ"י** (פורסם בנבבו) (25.10.09) נקבע ע"י כב' השופט לוי כי עבירות האיומיים נמנית עם עבירות האלימות. ביחס לחומרן של עבירות האלימות והאיומיים בכלל, ולאלו המבוצעות כנגד בת זוג בפרט, נקבע זה מכבר כי מתפקידו של ביהם"ש להיאבק בהן בדרך של הטלת עונשים מרתיעים. ראה בהקשר זה רע"פ 6577/09 **ניר צמח נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 20.8.09):

"**UBEIROT ALIMOT VEHAYOMIM KACHOL, VECENGAD BENOT ZOG BPERET, HAFKO ZOHA MCKBER LREUA CHOLAH ASHER BTI HAMASHPAT MZOIMIM LEHIABK BAHA.** NAKON HOA OMENEM CI AIN BCKI CADI "LAHZIA" AT NSIBOTIO AISSHOT SHL HANAIM KONKURTI MN MASHVOAHA AOLOM DORSH HADAR MATAN MASHNA TUKF LAUTOM INTARSIM SHL GMOL VSHL RORTUA, HAN SHL HEBREINU UZMO VHN SHL UBRINIM BCOCH".

מדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם נעה בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין שנה וחצי ולעתים ענישה שתעליה על שנתיים מאסר. על דרך הכלל, בית-המשפט שת ליבו בעבירות בגין דא LETIB ALIMOT WEUZMATTA, האם זו בוצעה תוך שימוש בחפצים, לרבות נשק קר או חם. בנוסף, בית-המשפט שת ליבו LTADIRUT MEUSHI ALIMOT, HIMSHCOTPM, פuer הוכחות בין הנאשם LKRBVN, הרקע LBIZOU HAMEASHIM VOTZAOOT HATKIPA.

ברע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** - דחה בית-המשפט בבקשת רשות ערעור על חומרת עונש של 6 חודשים מאסר שנגزو על הנאשם בגין אירוע אלימות אחד כלפי בת זוגתו, ללא שימוש בחפצ. מדובר בגיןם שלא עבר פלייל.

ברע"פ 3629-11 **פלוני נ' מדינת ישראל** - דחה בית-המשפט בבקשת רשות ערעור בעניינו של נאים שנגזו עליו 9 חודשים מאסר בפועל בגין עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות של בת זוג, לצד שתי עבירות איומיים.

בת"פ 8995-02-14 **עד דרגיה נ' מדינת ישראל** - של מותב זה, נגزو על הנאשם 7 חודשים מאסר בפועל בגין שתי עבירות של תקיפה בת זוג ואימיים. המצוים במדד הבינוני, שלא גרמו לחבלות.

בעפ"ג 57820-01-15 **מצ'ה נ' מדינת ישראל** - דחה בית-המשפט המוחז' באר שבע, ערעור על חומרת עונש של 13 חודשים שנגزو על הנאשם בגין אירוע אלימות אחד כלפי בת זוגו, ללא שימוש בחפצים כלשהם, וזאת בעניינו של נאים ללא הרשות קודמת, שהודה בעובדות כתוב האישום המתוקן.

בת"פ 16328-02-14 **מדינת ישראל נ' באסל אלקרינאוי** גזר מותב זה 13 חודשים על בגין אירוע אלימות אחד כלפי בת זוגו, בטעון זה דבר על בגין צער בן 20, שלחובתו הרשעה אחת קודמת.

בעפ"ג 41026-01-17 **יוסף אלסיד נ' מדינת ישראל** דחה בית המשפט ערעור על חומרת העונש בעניינו של נאשם שנגזר עליו מאסר בן 12 חודשים בגין תקיפת בנו הקטן ואשתו באמצעות חgorה ומ�ורר.

בעפ"ג 28778-07-17 **אבי גליון נ' מדינת ישראל**, דחה בית המשפט ערעור על חומרת העונש בעניינו של נאשם שנגזרו עליו 16 חודשים מאסר בפועל בגין תקיפת אשתו ובנו התינוק.

גם בעבירות האזומים ניתן להבחן במנעד רחב של ענישה, החל מענישה צופה פנוי עתיד ועד למספר חודשי מאסר בפועל מהחורי סוג ובריח ואף לעמלה משנה. על דרך הכלל, בתי המשפט נותנים דעתם לתוכן האזומים, האם מדובר באזומים קונקרטיים או ספונטניים, האם నלו לאזומים עבירות נספות, מטרת האזומים, בסיבות השמעת האזומים, מי הותם המאיים ומי הותם המאוזים. בהקשר לכך ר' בין היתר רע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל**; ת"פ 27929-08-12 **מדינת ישראל נ' צבי לוי**; ת"פ 42579-11-12 **מדינת ישראל נ' אבן צבור**; וכן ת"פ 9816-01-13 **מדינת ישראל נ' גרשו גברילוב**.

כפי שצוין לעיל ביחס לשאלת אפשרות שחררו של הנאשם לחופה טיפולית, גם אם מידת הפגיעה של הנאשם בערכיהם המוגנים אינה במדד הגבואה של חומרה ברגע דא, עדין זו ממשמעותית. המדבר באלים אחרות מפניה הנאשם כלפי מי שהינה בת זוגו במשך קרוב לשני שנים, אם ילדו, מי אשר חרף כך שגמרה אומר בלבها להיפרד ממנו, ראתה לנכון לסייע לו בשעת מצוקה, נוכח מות אחיו וההשפעה של אובדן זה על הנאשם.

לא זו בלבד שהנאשם מפרש באופן מוטעה את העובדה, שהמתלוננת אפשרה לו בצערו לחיות במחיצתה, אלא שזה מבקש לנוכח כלפיה מנהג בעליים, וועקב אחר תנועותיה.

את אשר קדם לאותה תקיפה, ניתן ללמוד לא רק מהאמור בתסקיר, אלא גם מהודעת המתלוננת והעימות שהוגשו ע"י ההגנה (ללמד על נטילת האחריות ורצונו של הנאשם לעבור הליך גמילה כבר במהלך חקירתו). מחומר זה נלמד, כי לדברי המתלוננת, הנאשם שם בתיקה מכשיר הקלטה, על מנת שיוכל לדעת בכל רגע נתון מהם מעשיה. בעת שטעה לחשב, כי זו מעוניינת לבנות עם אחרים, התקשר אליה וטען בכח כי נפל, נפצע והוא זקוק לעזרתה המידית. המתלוננת נחלצה לעזרתו והגעה באופן מיידי אל ביתה, שם עימת אותה עם דברים שלכאורה שמע. יוער, כי הנאשם מכחיש בעימות שנערך בין לבון המתלוננת, כי שם לה מכשיר האזנה, ככל דבריו החפש המדבר הינו מצט, מבלי שפירים או ביאר דבריו. בין כך ובין כך, עובדה שאינה שנייה בחלוקת היא שבשלב זה, הנאשם חובט בראשה של המתלוננת. על עצמת החבטה ניתן ללמידה מכך, שזו נופלת ארצתה ומקבלת מכחה בראשה.

גם בשלב זה הנאשם אינו מתעשת וחודל ממשיעו. הנפור הוא. הנאשם מתחילה לבועט במתלוננת ולבועט ברגליה, כשתוڑ כדי זה מטיח בה, כי היא "מצדינית עם גברים" וכי הוא "ירוג אותה". המדבר באזומים שאין להקל בהם ראש כלול ועיקר, הן נוכח תוכנם המילולי צורני, והן נוכח נסיבות השמעתן. עוד יש בהתנהלות זו של הנאשם, ללמד כי זה אוחז בתפיסת עולם מעוותת לפיה באמצעות אלימות ואזומים קשים, יכול לשמר את מערכת היחסים עם המתלוננת. לא למיותר לציין, כי יש במפורט לעיל כדי לפגוע בכבודה של המתלוננת ולהשפילה.

מהתסקירות נלמד, כי מי שהזעיק את המשטרת זהו בנים המשותף, כאשר מן ההודעה של המתלוונת עולה, כי הבן היה אף זה שניסה להפריד ולצער על הנאשם שלא ימשיך לתקוף אותה. זהו אותו בן שלדאבון הלב, עבר תאונה קשה, ועל פי דברי הנאשם לקצינת המבחן, הוא אובחן כבעל מגבלה שכליות וה��פתחות תיוטיות. הנה כי כן, חלף המשך טיפול וסיעור לבן, בנסיבות האמורים חשף הנאשם את בנו לסתואציה קשה, שבה אמו מוכית ע"י אביו לנגד עיניו. הנאשם טוען, כי היה תחת השפעת אלכוהול, יחד עם זאת, זה אינו יכול להסתתר תחת אותה התמכרות לאלכוהול כנימוק למעשי, או הצדקה להקל עליו, مثل האלכוהול היה זה שצימח לו ידים ורגליים והכח את המתלוונת.

לקולא, בית המשפט ייחש בחשבון העובדה כי מדובר באירוע נקודתי, לא נעשה שימוש בנשק חם או קר, וכי בסופם של דברים לא נגרמו למתלוונת חבלות מכל סוג שהוא.

**כל המקובל לעיל, הוני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם, ובין מספר חדש
מאסר ועד 18 חודשים מאסר בפועל.**

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם ולקולא, תילקח בחשבון הودאותו, הודהה אשר ניתנה עוד במעמד החקירה במשטרת, הודהה שיש בה ממשום חסכון בזמן טיפולו יקר, וכן לייתר את העדת המתלוונת. יש בהודהה זו ממשום הבעת חריטה, אם כי נטילת האחריות אינה מלאה, וזאת בשים לב לדברי הנאשם, לפיהם כל שזוכר הוא שהכח את המתלוונת בצווארה.

לנאשם נסיבות חיים קשות, וזאת בשים לב לשבר עלייה, התויתמות מבב גיל 6, וחשיפה לנורמות שלויות מגיל צעיר. עוד יש לחתת בחשבון העובדה, כי בנו של הנאשם נחבל קשות אגב ביקורו של הנאשם בקהילה טיפולית סגורה, דבר שהצריך ניתוחים רבים והליך שיקומי מורכב, כאשר גם כיום לדברי הנאשם, בנו סובל מגבלה שכליות והתקפות תיוטיות. לצד האמור לעיל, לא ניתן להתעלם, כי באותה המידה, אם לא ליותר מכך, יש בתאונת קשה זו של בנים המשותף לחת את אותה גם על המתלוונת.

מנגד ולחומרה, יש לתת את הדעת לעברו הפלילי המכבד של הנאשם, הכלול 12 הרשעות קודמות, רובן עבריות אלימות ואיומים, אך לא רק. הנאשם ריצה בעברו מספר עונשי מאסר, חלקם ממושכים, כשהליך מעבירות האלים מופנית כלפי בת זוגו בתיק זה, וחלק כלפי סביבתו. לא אמנה את כל עברו הפלילי, ואתייחס רק להרשעותיו מן השנים האחרונות:

במסגרת ת"פ 5519-03-12 הורשע הנאשם בכך שניפץ את חלון ביתה של בת זוגו, המתלוונת בתיק זה, ע"י השלכת אבן.

במסגרת ת"פ 12231-12-13 הורשע הנאשם בתקיפה הגורמת חבלה של ממש יחד עם שני נאים נוספים, וכן צירף תיק נסוף של נהיגה בשכרות. מותב זה, לא בלי לבטים, כיבד את הסדר הטיעון, המקל על הנאשם בגדרו, הושתי עליו 12 חודשים מאסר בפועל, תוך שzieon:

"התמונה העולה מעובדות כתוב האישום המתוקן עגומה ומלמדת על אירוע אלימות שהתרחש בשל מה בכאן."

המדובר בשלושה נאים שתקפו את המתalon בצוותא חדא. מדובר בשלושה נאים גברתניים אשר לכאורה נדמה כי חיפשו לריב עם המתalon אשר כפי הנראה מבוגר מהם משמעוית בגיל. האלים הופנהו גם כלפי אחיו של המתalon, אשר ביקש לסימן האירוע וקרא למATALON לעלות לבתו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למATALON שריטות ושטפי דם בידיהם. הנאשם 1 ביקש להוסיף תיק תעבורה, אשר גם בו גלומה חומרה לא מועטה. מדובר בכתב אישום לפיו בהיותו שיכור עם ריכוז אלכוהול של 820 מילגרם גרם לליטר אחד של אויר נשוף, נסע ב מהירות גבוהה, סטה מנתיב נסיעתו ואף גרם לטיכון הנוסעים סבבו. כפי שעולה הנאשם 1 מבצע את המיחס לו בשעה שתלו ועומד נגדו מאסר מותנה בן 7 חודשים".

במסגרת ת"פ 8382-09-15 הורשע הנאשם בעבירות של היוזק לרכוש באלימות וחבלה בירושלים. גם כאן שומה למצין, כי סעיף החיקוק אינו מלמדים כי הלכה למעשה מדובר על אירוע שבו הנאשם הגיע לביתה של בת זוגו, אותה מתלוננתה בתיק שבפניי, ניפץ את הטלויזיה, השילכה על הרצפה, וגבך כר ברשות, פצע אותה ברגלה. במסגרת תיק זה, הושתו על הנאשם 4 חודשים מאסר בפועל.

במסגרת ת"פ 8550-11-14 הורשע הנאשם ביום 28.11.16 בעבירות של התנהגות פרועה במקום ציבורי והדחה בחקירה. גם בתיק זה בימה"ש כב' השופט עטר מצין, כי ההסדר שהושג בין הצדדים הכלל ענישה צופה פני עתיד בלבד, הינו מקל, אולם בסופם של דברים מכבדו.

הלכה למעשה, הנאשם מבצע את המיחס לו כשתלוים ועומדים כנגדו 4 מאסרים מותנים מ-3 תיקים שונים. יש כאמור לעיל, ללמד כי הנאשם אינו נרתע מקיים החוקים פליליים כנגדו, לרבות לא מאסרים בפועל ומאסרים מותנים ארוכים.

בתיק זה אין לדבר על הליכי שיקום בגין יש לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם. הדברים אמרוים הגם שבית משפט מודיע לכך, שהנאשם ברמה המילולית, מעוניין היה לעבור הליך שכזה, במסגרת קהילה טיפולית, דבר שבית המשפט לא אפשר. בין כר ובין כר, תהא הסיבה להעדתו של הליך טיפול, כעובדת אין מקום בנקודת זמן זו כדי לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם, וכן גם אין להניח שהנאשם לצד הבעת הרצון המילולי, היה עובר בהצלחה הליך שכזה.

לנאשם גורמי סיכון רבים, כפי שפורטו בפרק הנוגע לשאלת שחרורו לחופה. גורמי סיכון אלו, יחד עם עברו הפלילי, מחיברים מותן משקל ואף מושך לא מבוטל לשיקול הרתעת היחיד וכן שיקולי מניעה.

אשר לאופן הפעלתם של המאסרים המותנים בהתאם להוראת סעיף 58 לחוק העונשין, וכן לפסיקה הנהוגת, יש להפעילם במצטבר לכל עונש מאסר אחר. בעניינו של הנאשם שבפניי, נוכח הודהתו, נוכח תקופת המאסר שתיגזר עליו בגין התקיק שבכותרת, וכן לפנים מסורת הדין, מאסרים מותנים אלו יופעלו חלקם בחופף וחלקים במצטבר לעונש המאסר שייגזר עליהם בגין התקיק שבכותרת. עוד בית המשפט ייקח בחשבון ביחס למאסרים מותנים אלו כי הפיצוי ל- 2 מאסרים מותנים, האחד בן 10 חודשים והשני בן 5 חודשים במסגרת ת"פ 8550-11-14 נועד בעיקרו להקל עם הנאשם שלא ימצא עצמו בפני מאסר מותנה ארוך שਮופעל בגין ביצוע עבירה קלה יחסית. מקום בו בית המשפט מפעיל את המאסר המותנה ארוך, סבורי כי יש להפעיל את המאסר המותנה הקצר בחופף למאסר המותנה הארוך הגם שהוא

מופעל בגין ביצוע עבירות האiomים שהינה עבירה נפרדת.

סוף דבר, מכל המקובל לעיל, הנני לגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשים מאסר בפועל, שימנו מיום מעצרו 1.6.17.

ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים מת"פ 8550-11-14 כך ש-5 חודשים ממנה יהיו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל ו-5 חודשים בחופף. בנוסף, מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 5 חודשים, אף הוא מת"פ 8550-11-14 בחופף לעונש המאסר בסעיף א' לעיל.

ג. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים מת"פ 2231-12-13, כך ש-6 חודשים ממנה יהיו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל, ו-6 חודשים בחופף. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 5 חודשים, מת"פ 8382-09-15 כך ש-3 חודשים ממנה יהיו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל, והיתרה בחופף.

סה"כ יהיה על הנאשם לרצות 26 חודשים מאסר בפועל, שימנו מיום מעצרו 1.6.17.

ד. 5 חודשים מאסר על תנאי לפחות 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות אלימות מסווג עון או עבירות אiomים.

ה. 10 חודשים מאסר על תנאי לפחות 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות אלימות מסווג פשע.

ו. 2500 ₪ פיצוי למתלוונת, ע.ת. 1 ע"פ פרטיה בכתב האישום. הפיצוי ישולם עד ליום 1.6.18.

שב"ס מתבקשים לבחון בחזק אפשרות שלילובו של הנאשם במסגרת טיפוליות אשר נועד לטפל, בין היתר, בעבירות ההתקשרות לאלכוהול ממנו סובל הנאשם.

זכות ערעור תוך 45 ימים לביהם"ש המחויז.

ניתן צו כללי לモציגים לייחידה החקורתה: להשמיד, לחתט, להшиб לבעליהם לפי שיקול דעת.

ניתנה והודעה היום י' חשוון תשע"ח, 30/10/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט